

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXII. Quod si quis aliquam desponsauerit, & eam non cognouerit, si postea aliquis eam acceperit & cognouerit, cum eo debet remanere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

nesciam, sibi copulare præsumpsit. Postmodum vero super prioris matrimonii quæstione literis a sede apostolica impetratis, delegati iudices sententiam diortii protulerunt. Vnde quia villicum & mulierem quam superinduxerat, pendente lite prioris vxoris, inuicem assensu consentire: tua nos duxit fraternitas consulendos, vtrum tales sint ad matrimonium admittendi. Nos autem auctoritate præsentium tuæ sollicitudini respondemus, quod imposita ei poenitentia competenti, & infra ipsius poenitentiae tempus carnali commercio interdicto, postmodum in maritali copula poterunt remanere. Super eo vero quod a nobis similiter postulasti, vtrum ille qui in quamdam mulierem consensit, si pater eius videlicet suum præstaret assensum, si ad consummandum matrimonium sit compellendus: non minus respondemus, quia cum assensus liber dici non possit, qui alieno reseruatur arbitrio ac conditioni, ipsum canonica non improbant instituta, quæ consonant honestati, nisi voluntas patris postmodum intercedat, nequaquam ad contrahendum matrimonium est cogendus. Nam licet felicis recordationis Alexander papa prædecessor noster in suis videatur consultationibus respondisse, quod desponsalia interposita conditione certa, conditione ipsa minime obseruata, si consensus de præfenti intercedat, vel carnalis copula subsequatur, dissolui non debent, sed firmiter obseruari: nequaquam est nostræ diffinitioni contrarium, cum huiusmodi consensus nequaquam sit de præfenti habendus, licet per verba de præfenti euidentius exprimatur, quod in alieno arbitrio non habito, sed habendo, consistunt: aliam tamen non potest ducere vxorem.

Ante carnalem copulam ipsa ad religionem transeunte, alioqui fecus, vt supra.

C A P. XXII. *Idem Eberardo Paduano.*

Super eo quod ex literis tuis intelleximus virum quemdam & mulierem de mandato domini vtriusque assensu se inuicem recepisse, nullo sacerdote præfente, nec adhibita solennitate, quam solet Anglicana ecclesia adhibere, & aliam prædictam mulierem ante carnalem commixtionem solenniter duxisse & cognouisse, tuæ paternitati duximus taliter respondendum, quod si primus vir & mulier pari consensu de præfenti sese receperint, ipsa de-

ANNO
CROZII
1179.

1090
1091
1092

ANNO
CHRISTI
1179.

bet primo restitui, cum nec potuerit, nec debuerit, post talem consensum alii nubere: si vero consensus talis inter eos non intercesserit sub verbis illis quæ diximus, nec carnalis copula etiam assensu de futuro præeunte, secundo viro qui eam postea traduxit atque cognouit, mulier ipsa debet relinqui, & ab impetitione prioris absolui, iniuncta primo pœnitentia de læsione fidei vel violatione iuramenti, si dedit fidem vel præstitit iuramentum.

CAP. XXIII. *Idem eidem in eadem epistola.*

Sponsam autem alterius, si est nubili ætati proxima, nullus consanguineorum aliquando sibi potest matrimonio copulare.

CAP. XXIV. *Idem Andrensi episcopo.*

Super eo vero, quod de illo nobis significasti, qui cum procreare vellet filios, vxori suæ nunquam carnis debitum reddidit vel reddere potuit, inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod diuersa sunt inde decreta, diuersa sententia. Sed consuetudo est Romanæ ecclesiæ, in similibus taliter tenere, quod si non potest eam sicut vxorem habere, ipsam habeat sicut sororem.

Ob coeundi impotentiam non fieri diuortium.

CAP. XXV.

Idem abbati sancti Edmundi, & de Rameseria.

Ex parte Emmæ mulieris nostris est auribus intimatum, quod Andreas sibi coram sacerdote quodam & diacono & aliis, pluribusque tam clericis quam laicis ad hoc conuocatis, iuramentum præstiterit, quod ipsam ab eo tempore pro coniuge teneret, & ei sicut vxori suæ fidem seruaret: ipsa quoque Andream præstito iuramento promisit, se illum pro marito habituram, & fidem ei tamquam proprio viro seruaturam. Quo factò, diu in eadem domo cohabitantes, sibi liberos procreauerunt. Procedente vero tempore prædictus Andreas contra iuramentum præstitum prænominatam Emmam & filios ex ea procreatos reliquit, & a cohabitatione recessit. Quia igitur nemini licet vxorem suam sine manifesta causa fornicationis dimittere, & tunc eam vel sibi reconciliare debet, aut ipsa viuente continere: nec

31. q. 1. Dixit.